

Полани въ гр. Шуменъ чърната смъртъ грабнѣ Т. Икономова отъ бѣлия този свѣтъ и остави роднини, приятели, познайници и цѣлия български народъ твърдѣ наскърбени за голѣмата загуба.

Вѣчна му память!

Лакомото козле.

Козлето — Рошкя, не знамъ какъ, привикнѣло се да остава привечерь отъ стадото надирѣ, за да си попасва изъ пролѣтнитѣ посѣви. То се прибирало твърдѣ късно, но много сито: дори пѣшкало отъ прѣяда. Нѣкои козлета, негови млади дружки, вече взели да му завиждатъ и се готвѣли заедно съ Рошкя да захванѣтъ да оставатъ по нивитѣ вечеръ на попаска. Ала тѣ не се рѣшавали лесно на тая работа, защото слушали съвѣтитѣ на старитѣ си и опитни майки, които много пѣти имъ повтаряли: „не дѣлѣте се отъ стадото, че злѣ ще пострадате!“

Една вечеръ, както всѣкога, Рошкя пакъ се отбива въ нивата и дрѣпа ли дрѣпа отъ забранената тъмно-зелена гойна нива. Глупавото козле дори мислѣло тазъ вечеръ да се не прибира никакъ при стадото, ами да пасе догдѣто си ще, и тукъ да легне да нощува. Туку това си мислѣло и хрупало сладката си вечеря козлето, ето че се подалъ изъ шумата единъ вѣлкѣ.

— Ехъ ама съмъ билъ щастливъ тази вечеръ!
— казалъ си радостно звѣрьтъ, — щомъ излѣ-